

Donderdag 26 Juli 2012 vertrokken we met ons zessen (Sander, Edward, Frank, Rozemarijn, Mathilde en Gerdien) vanuit Hoozevee naar Plyskiv om hier te helpen met het isoleren van de buitenmuren en om een dag kamp voor de kinderen te doen. Na een paar maanden van voorbereiding waren we er helemaal klaar voor. We hadden een aantal acties gevoerd binnen onze gemeente en hebben veel donaties gehad.

We zijn eerst naar het vliegveld in Dortmund (Duitsland) gereden. Hier zijn we met Wizz Air naar Kiev gevlogen.

In Kiev aangekomen moesten we door de douane. Frank zijn koffer werd er uit gehaald en werd doorzocht. Ze hadden iets afwijkends gezien. Uiteindelijk bleek dit gelukkig niks te zijn en mochten we weer verder.

Bij de aankomsthal stond Gert ons op te wachten samen met Illya (iemand bij hun uit de kerk). We werden hartelijk onthaald en gingen vanuit Kiev op weg naar het huis van Gert en Ira in Vinnytsa. We kwamen midden in de nacht aan maar Ira zat nog netjes op ons te wachten. Hun kinderen lagen verdeeld over hun huis en het huis van de ouders van Ira, zodat wij een jongens- en meisjeskamer hadden.

De eerste paar dagen hebben we kennis gemaakt met de cultuur en de omgeving. Het viel ons gelijk op hoe vriendelijk alle mensen zijn en wat het verschil is tussen man en vrouw. Zo werd ons verteld dat als je met het openbaar vervoer gaat een man altijd moet opstaan als er een vrouw binnen komt en er geen plek meer is om te zitten. Een man moet ook een hand geven aan een vrouw bij het uitstappen van bijvoorbeeld een auto. Dit omdat het makkelijker is om dan uit te stappen. Een vrouw mag geen zware dingen dragen en mag als eerste eten pakken (ze moeten dan wel het kleinste stukje pakken).

Wat we ook leerden was dat het als christen daar niet gewoon is om als jongen samen met een vrouw over straat te lopen als je niet getrouwd bent. Je mag dan ook als jongen en meisje niet samen daten maar er moet altijd iemand bij zijn.

Vrijdags gingen Frank en Sander inkopen doen voor de bouw. Terwijl zij inkopen deden ging de rest samen met Ira de stad in. Het viel gelijk op hoe Edward in de smaak viel bij de Oekraïense vrouwen. We werden dan ook regelmatig nagekeken. Zaterdag gingen Mathilde en Sander de materialen alvast naar het weeshuis brengen ook om meteen een indruk te krijgen van het weeshuis en de situatie.

Zondag gingen we naar de kerk. Er was een doopdienst en daar mochten we bij aanwezig zijn. De doopdienst was bij een groot meer. De dopelingen moesten ver het water in lopen naar de dominee en daar werden ze gedoopt. Na de doopdienst werden we uitgenodigd om samen met de dopelingen en de gemeente deel te nemen aan het heilig avondmaal. We hadden afgesproken dat de mensen die belijdenis hadden gedaan mee mochten doen. Na de dienst werden we uitgenodigd om te blijven eten en werden we uitgenodigd om 's avonds met hun mee te gaan naar het bos.

Maandag gingen we eindelijk met de hele groep naar Plyskiv. De tolken waren er nog niet maar bouwvakker Bogdan was er al wel. Gelukkig kwamen we er snel achter dat hij een beetje Engels kon en werd het communiceren makkelijker. De eerste dag bestond vooral uit onkruid wegtrekken. We zijn ook begonnen met een deel van het piepschuim aan de muur bevestigen.

We zijn die dag samen met Tanja onze gastvrouw terug gelopen naar haar huisje. Dit was ongeveer 20 a 30 minuten lopen.

Tanja onze gastvrouw werkt in het weeshuis waar wij gingen helpen met bouwen dus dit was mooi makkelijk. 's Avonds kwam Gert Sander ophalen en onze tolken Yura en Oksana. Sander moest jammer genoeg weg omdat hij weer moest werken in Nederland.

We hadden het goed voor elkaar bij Tanja. We kregen er elke ochtend een warme maaltijd en 's avonds kregen we iets van soep. Als Tanja had gewerkt zorgde haar dochter Vita voor het eten. We sliepen in het huisje van haar burens dat momenteel niet bewoond was.

Terwijl wij daar zaten werd er hard gebouwd aan een douche. De mannen werden hierbij ingeschakeld en mochten om 23:00 nog helpen met het maken van de douche. Dit tot groot vermaak van de vrouwen. De eerste tijd hebben we ons dus gewassen en gedoucht met kommetjes water en water dat rechtstreeks uit de aarde kwam. Voor de vrouwen werd dit water wel eerst opgewarmd ☺.

Ons toilet bestond uit een houten hutje een eindje van het huisje vandaan met een krukje erin en een emmer eronder. We moesten hier wel aan wennen. Vooral toen we er achter kwamen dat de emmer al bijna helemaal vol zat en eigenlijk niemand zich geroepen voelde om deze te legen.

Ook in dit huisje hadden we 2 aparte slaapgedeeltes. Een mannen- en een vrouwengedeelte.

We hadden 's avonds leuke gesprekken en konden het erg goed met elkaar vinden. We kwamen er al snel achter dat we het woord "goeie" niet moeten gebruiken in Oekraïne. Dit is een niet zo'n heel net woord. Dit was voor ons een hele opgave omdat we snel geneigd waren om goeie morgen te zeggen.

Bij het weeshuis zelf hebben we uiteindelijk 3 buiten muren geïsoleerd. Dit deden we door eerst grote stukken piepschuim op maat te snijden en deze dan met cement aan de muur vast te plakken. We moesten dan een gat in het midden boren en deze met een soort anker vast maken. De oneffenheden werden er dan later uit gehaald en Bogdan heeft samen met Edward er toen nog een cementlaag overheen gedaan. Ook heeft de man van Tanja nog een dag geholpen.

De kinderen van Tanja (Maxime en Dima) kwamen ook geregeld helpen. Dit was meer lastig dan dat we er profijt aan hadden maar uiteindelijk was het ook wel weer gezellig.

Ook hebben we er een dagkamp gedaan met de kinderen. We hebben van onze tolk Oksana 2 Oekraïense liedjes geleerd met gebaren. Gerdien had haar gitaar mee en zo hebben we met zingen en gebaren maken veel lol met de kinderen gehad.

We gingen knutselen met de kinderen en er was elke dag een verhaal of een stukje drama. Vooral het knutselen en het versieren van de dingen vonden de kinderen leuk om te doen.

Tijdens ons 2^e weekend was Wieka jarig. Dit is een meisje dat momenteel bij Gert en Ira in huis woont. Zij is 16 geworden en vanaf je 16^e moet je een weeshuis uit en op jezelf gaan wonen. Je krijgt dan nog 2 keer per jaar bezoek om te kijken hoe het met je gaat. Wieka gaat waarschijnlijk bij Gert en Ira in huis wonen.

We hebben een fantastische tijd met elkaar gehad en zullen dit nooit meer vergeten.

